خبر

تعزیرات حکومتی اعلام کرد:

جریمه ۹۰۰میلیون تومانی شرکت آبلیموی دست‌چین

شهروند| رئیس شعبه ۵۴ اداره کل تعزیرات حکومتی استان تهران گفت: رأی پرونده شرکت تولیدی آبلیموی دست‌چین اخیرا قطعی و این شرکت به پرداخت ۹میلیارد ریال جریمه نقدی محکوم‌شد.

مرتضی خدایی بیان کرد: پیش از این در آبان سال گذشته مقرر شد همه محصولات شرکت دست‌چین از جمله دادلی، گلدست و نوش آگین از سطح عرضه جمع‌آوری شود و به تبع آن سازمان استاندارد هم اعلام کرد این کالا نشان استاندارد ندارد و باید جمع‌آوری شود.

او گفت: اکنون که رای این شرکت قطعی شد، فروش و عرضه این کالا ممنوع است و سازمان تعزیرات حکومتی با عرضه‌کنندگان این کالا برخورد جدی می‌کند.

خدایی افزود: سال گذشته که با این شرکت برخورد کردیم محصولاتی با نشان استاندارد توزیع می‌کرد که این نشان واقعی نبود و پس از آزمایش اقلام توزیعی نیز مشخص شد که این محصولات قابلیت مصرف انسانی ندارد و مواد شیمیایی است.

رئیس شعبه ۵۴ اداره کل تعزیرات حکومتی استان تهران در خصوص کارخانه‌ها و نشان‌های دیگر آبلیمو و آبمیوه گفت: پرونده‌های زیادی از این شرکت‌ها هم اکنون در تعزیرات در حال بررسی است که برای بخشی از این شرکت‌ها هنوز رأیی صادر نشده است و آزمایش‌های صورت گرفته حاکی از این است که این محصولات قابلیت مصرف انسانی ندارد.

خدایی افزود: این محصولات نه تنها آبلیموی ناخالص هم نیست بلکه آب لیمو نیست و فرآورده شیمیایی است. بیشتر این کالاها با نشان استاندارد و مجوز بهداشت توزیع می‌شود.

براساس «طرح تجمیع ۲» و از ابتدای تیرماه انجام می‌شود

حذف ۶ معاونت دانشگاه آزاد

ایسنا| رئیس دانشگاه آزاد اسلامی از اجرای «طرح تجمیع ۲»، از ابتدای تیرماه سال جاری خبر داد و گفت: در طرح تجمیع ۲، ۱۵ معاونت تبدیل به ۹ معاونت شده‌است.

دکتر حمید میرزاده با بیان این که ۷۵ واحد و مرکز تحقیقات در «طرح تجمیع یک» تجمیع شده‌اند، گفت: به‌طور کلی هدف طرح‌های تجمیع، کاهش هزینه‌های دانشگاه، افزایش بهره‌وری، چابک‌سازی سازمان، کاهش بروکراسی و سالم‌سازی اقتصادی دانشگاه است. دانشگاهی که ۵۰درصد دانشجوی کاردانی به کارشناسی را به دلیل کاهش جمعیت دانشجویی و افزایش تعداد رقبا از دست داده است، دو راه برای بقا دارد، یک افزایش درآمدها از طریق فعالیت‌های اقتصادی و اقتصاد دانش‌بنیان و دو، کاهش هزینه‌ها.

او با تأکید بر این که در «طرح تجمیع یک» ماهانه ۶۰۰میلیون تومان صرفه‌جویی می‌شود، ادامه داد: سازمان مرکزی که با شعاع ۱۵ کیلومتر در پاسداران تهران مستقر بود، براساس «طرح تجمیع یک»، در سه ساختمان در پونک تجمیع شد و همین امر باعث کاهش هزینه‌های ایاب و ذهاب، آب و برق و سوخت و افزایش ارتباطات شد.

رئیس دانشگاه آزاد اسلامی اظهار کرد: طرح دیگری در راستای «طرح تجمیع یک» در دست اجرا بوده که دارای ۴۰۰ هزار متر زیربنای جدید است. این ۴۰۰ هزار متر از محل فروش ساختمان‌های متعدد به دست آمده است. دانشگاه آزاد اسلامی - تهران مرکز، با ۵۵هزار دانشجو بزرگترین دانشگاه خاورمیانه است، اما عظمت آن به دلیل این که در ۳۰ ساختمان در سطح تهران پراکنده است، مشخص نیست. در طرح جدیدی که در دست اقدام است، همه ساختمان‌های تهران شمال، تهران جنوب، تهران مرکز، تهران دندانپزشکی، تهران پزشکی، دارویی، هر کدام در یک پردیس تخصصی تجمیع می‌شوند.

میرزاده با تأکید بر این که در «طرح تجمیع یک» بحث‌های معماری اسلامی و ایرانی در نظر گرفته شده است، گفت: دانشگاه آزاد اسلامی غیر از ساختمان علوم تحقیقات، ساختمان مناسبی ندارد به همین دلیل در معماری ساختمان‌هایی که در طرح تجمیع یک ساخته می‌شوند، بحث‌های معماری اسلامی و ایرانی در نظر گرفته شده است و همین ویژگی برای دانشجو یک محیط جذاب می‌سازد و باعث نشاط علمی، فرهنگی، سیاسی دانشگاه می‌شود. او در ادامه به «طرح تجمیع ۲» اشاره کرد و توضیح داد: در «طرح تجمیع ۲» که به تازگی کلید خورده و بخشنامه آن ابلاغ شده است، دانشگاه‌های آزاد اسلامی استان تشکیل شده‌اند و این باعث حذف پست‌های مدیریتی و معاونتی در صف و ستاد شده است. برآورد اولیه نشان می‌دهد با اجرای این طرح حداقل ۸۰میلیارد تومان در هزینه‌های مدیریتی دانشگاه صرفه‌جویی می‌شود.

رئیس دانشگاه آزاد اسلامی با بیان این که در طرح تجمیع ۲، ۱۵ معاونت تبدیل به ۹ معاونت شده است، اظهار کرد: در این طرح که از تیرماه اجرا می‌شود، «معاونت دانشجویی» با «معاونت فرهنگی» ادغام شد، «معاونت آزمون» حذف شد، «معاونت بین‌الملل» حذف و تبدیل به دفتر شد، «معاونت اقتصادی» با «معاونت برنامه‌ریزی» ادغام شد، «معاونت سما» به «سازمان سما» تبدیل شد و «معاونت اداری مالی» و «اجرایی» ادغام شدند. از طرف دیگر هر معاونت دارای ادارات کل، مدیریت و... بود که همه نیازمند امکانات بودند و با ادغام معاونت‌ها در همه این هزینه‌ها صرفه‌جویی می‌شود.

ما بچه جنوب شهریم سفره‌ای را بی‌نان نمی‌گذاریم

عکس: امیر جدیدی/ شهروند

شیده لالمی| ساعت به ۱۰ نرسیده، از دور پیدا شدند؛ با موهای سفید و دست‌های سفید. لباس‌هایشان بوی نان می‌داد و وقتِ راه رفتن قدم‌هایشان تند و کند می‌شد. گفته بودند که بیایند و آنها هم تنورها را خاموش کرده بودند و آمده بودند.

کسی منتظر نبود. هیچ‌کس فکر نمی‌کرد که یک روز در نقطه‌ای از این شهر، فقر آنچنان گریبان مردم را بگیرد که نانوایانش گردهم بیایند تا غمِ نانِ سفره‌های مردم را چاره کنند. دیروز همان روز بود. در جنوب تهران، در جنوب غربی تهران، همان‌جا که زندگی خیلی از آدم‌ها زیر خط فقر می‌گذرد، یک نشست غیرمنتظره برگزار شد. یکصد و بیست نفر از نانوایان تهران گردهم آمدند تا برای سفره‌های خالی مردم فکری کنند.

گردهمایی نانوایان جنوب تهران، در سومین روز از ماه رمضان در سالن یک آمفی تئاتر در منطقه ۱۸ برگزار شد. این جلسه یک دستور بیشتر نداشت: «هم‌اندیشی برای حمایت از خانواده‌ها و افراد آسیب‌پذیر»، این جمله را بالای سن با حروف درشت نوشته بودند و کنار آن هم جملات و احادیثی از بزرگان مثلا این حدیث از پیامبر اکرم(ص) که «هر کس می‌خواهد دعایش مستجاب و اندوهش برطرف شود به تنگدست مهلت دهد» یا این حدیث از امام صادق(ع) که «سه چیز است که محبت می‌آورد، قرض دادن، فروتنی و بخشش». شهردار منطقه که آمد و به نانواها سلام گفت، اصل مطلب را ساده کرد. وحید نوروزی، چشم در چشم نانواها دوخت و گفت: «در منطقه ما مردمی زندگی می‌کنند که به نان شبشان محتاجند. می‌دانم قدیم‌ها این ضرب‌المثل بود. وقتی می‌خواستند کسی را در اوج گرفتاری و نداری مثال بزنند، می‌گفتند به نان شبش محتاج است. ما باورمان نمی‌شد کسی باشد که واقعا به نانِ شب محتاج باشد الان اما با شرایط اقتصادی موجود و افزایش فشارها افرادی هستند که واقعا به نان شبشان محتاجند»

نوروزی گفت که «هر خانواده کم‌درآمد تهرانی حداقل ۱۶ درصد از درآمد ماهانه‌اش صرف خرید نان می‌شود که این درصد البته برای خانواده‌های ضعیف‌تر که نان، غذای اصلی سفره‌های آنهاست، بیشتر از اینهاست. ۱۶ درصد درآمد یک خانواده کم درآمد می‌شود ماهی ۱۰۰ هزار تومان، این ۱۰۰ هزار تومان فقط پولِ نان دادن با وجود هزینه خورد و خوراک، اجاره، رفت و آمد و هزینه‌های آب و برق برای خیلی‌ها آسان نیست.»

شهردار منطقه به نانواها گفت نمی‌خواهد ماجرای نانِ نسیه بردن مردم را برای آنها از نو بگوید که آنها بیشتر از هر کسی با روایت‌های نداری و تنگدستی مردم آشنایند و وقتی از آنها پرسید که آیا حساب دفتری برای ثبت نان‌های نسیه دارید؟ خیلی‌ها گفتند: «داریم.» و وقتی پرسید: «هر روز افراد یا خانواده‌هایی هستند که نان نسیه بگیرند؟»، بسیاری از نانواها با صدای بلند گفتند: «هر روز هستند.» و بعضی‌های دیگر هم می‌گفتند: «هستند اما این حرف‌ها گفتن ندارد.»

یکصد و بیست نانوایی که دیروز آمده بودند، انتظار شنیدن حرف‌های متفاوتی را داشتند اما شاید خیلی‌ها انتظار نداشتند بشنوند: «خیلی از این افراد خودشان به نانوایی نمی‌آیند. روی آمدن ندارند، شما این را می‌دانید، بچه‌هایشان را می‌فرستند، اگر شما این نان را به این بچه ندهید و به هر دلیل غفلت کنید و آن خانواده را نشناسید، آن خانواده و بچه‌اش باید سر گرسنه به بالین بگذارند. خواستیم به این‌جا بیایید تا از شما بخواهیم به ما کمک کنید که بچه‌ای، خانواده‌ای به دلیل این که نمی‌تواند نان بخرد، شب گرسنه نخوابد. ما از شما خواستیم به این‌جا بیایید تا همفکری کنیم که چه باید بکنیم؟»

دست رد به سینه کسی نزدیم

نانواهای جنوب تهران، نانواهای پیر، نانواهای جوان در پاسخ به پرسش «چه باید کرد؟»، حرف‌های عجیبی زدند. یکی از آنها که شاید یکی از پیرترین نانواهای حاضر در جمع بود، همان‌جا که نشسته بود، طوری که همه بشنوند گفت: «چرا می‌گویید به مردم نان بدهید. همه نانواها به مردم نان می‌دهند. کدام نانوا هست که به کسی بیاید و از او نان بخواهد و ندهد؟ ما کی دست رد به سینه مردم زدیم؟ مگر یک لقمه نان چه ارزشی دارد؟ ما کی گفتیم که نان نسیه نمی‌دهیم؟ ما بچه‌های جنوب شهریم. نان بپزیم و بگذاریم سفره مردم خالی باشد؟ آنها که نسیه نمی‌دهند اهل این‌جا نیستند حتما، از ما نیستند حتما.»

یک نفر دستش تنگ بود. مدتی نان برد، تا این که شد حدود ۱۰۰ نان. نتوانست پولش را هم بیاورد بدهد. یک روز برای ما یخ آورد، بعد شد هر روز. یخ می‌برد و من به خاطر همان یخ می‌گفتم، یخ می‌آورد من هم نانش می‌دهم

اما صدای دیگری هم از سوی دیگر بلند شد که «ما کارگریم، اجاره داریم همه ما که صاحب نانوایی نیستیم، می‌آیند، دلمان نمی‌خواهد دست خالی بروند اما دستمان هم بسته است، کاری نمی‌توانیم بکنیم؟

نوروزی گفت که این جلسه برای شنیدن همین حرف‌هاست که اگر نانِ نسیه دادن به مردم به نانوایان فشار آورده، بخشی از بارِ این هزینه‌ها از محل کمک خیران جبران شود. او گفت ماه رمضان امسال شهرداران نواحی را به نانوایی‌ها می‌فرستند تا هم خانواده‌ها و افراد آسیب‌پذیر و احتمالا تحت پوشش نانوایی‌ها را شناسایی کنند و هم این که اگر لازم است، از محل کمک‌های مردمی که به شهرداری ارسال می‌شود، پول نان نسیه‌بران را بدهند، نه فقط تا پایان ماه رمضان، او گفت تا پایان امسال.

نان می‌برد، یخ می‌آورد

چه کسی باور می‌کرد که در نقطه‌ای از این شهر سال‌هاست آدم‌هایی زندگی کنند که نانِ ساده برای سفره‌های خالی‌شان نسیه می‌برند؟ شاید هیچ‌کس. همین روزها هم هستند آدم‌هایی در گوشه و کنار تهران، مثلا در همین شورای شهر که برایشان همچنان عجیب است که هزاران نفر از آدم‌های شهر محتاج نان شبند و می‌گویند که «نیست!» حالا اما زندگی آدم‌هایی که نان را، همین نان ساده را با دست‌های خالی و صورت‌های سرخ نسیه می‌برند از پرده برون افتاده، آن‌قدر که هم مدیران را دست به کار کرده و به «چه کنم» گفتن انداخته و هم نانواها را به خط که بیایند و بنشینند و فکری به حال سفره‌های بی‌نان کنند.

راه چاره را نانواها خوب می‌دانند. همان‌ها که دیروز پیش از ظهر، تنورها را خاموش کردند و با قدم‌های کند و تند، از محله‌های دور و نزدیک آمدند تا کسی

بی‌نان نماند. نانواهای جنوب تهران، نانواهای پیر، نانواهای جوان هر کدام یه یک شیوه، هر کدام از یک راه نان را سر سفره‌های خالی می‌رسانند، یک نفر با مُهرِ دست‌ساز، یک نفر با وساطت مسجد، یک نفر از طریق همسایه‌ها و یک نفر هم با یخ.

«یک نفر دستش تنگ بود. مدتی نان برد، تا این که شد حدود ۱۰۰ نان. نتوانست پولش را هم بیاورد بدهد. یک روز برای ما یخ آورد، بعد شد هر روز. یخ می‌آورد و نان می‌برد و من به خاطر همان یخ می‌گفتم، یخ می‌آورد من هم نانش می‌دهم.» نانوایی که یخ می‌گیرد و نان می‌دهد، محمد رضا محمدی نانوای نانِ بربری شهرک مفید است که می‌گوید: «مردم این‌جا ضعیفند. یک روز کار می‌کنند ۱۰ روز می‌خورند. اغلب بچه‌هایشان می‌آیند پول دو نان را می‌دهند می‌گویند ۶ تا. ما هم چیزی نمی‌توانیم بگوییم. اگر ندهیم شکم‌شان گرسنه است. چه کار کنیم؟ همین امروز صبح پسری آمد دو تا گرفت، دو شب قبل هم آمده بود سه تا گرفته بود.»

در محله فلاح سادات، «علی نقی قدرتی»، نانوای محله هفته‌ای ۱۰۰ هزار تومان نان نسیه به مردم می‌دهد و به «شهروند» می‌گوید: «چهار پنج خانواده هستند که ثابت هستند و مرتب از ما نان می‌گیرند. عده‌ای هم عبوری می‌آیند. کاری نداریم که مالِ محله ما نیستند فقیر باشند، بی‌سرپرست باشند، بچه‌دار باشند نان می‌دهیم، چاره نداریم؟ نانوا هستیم، نانوا هم زحمتکش است و هم منت‌کش. مردم از روزگار که می‌کشند، از نانوا هم بکشند؟»

«حمزه اسدی»، نانوای باغ فردوس هم به شاگردانش سپرده که در این مواقع چه باید بکنند: «به آنها گفته‌ام که نان را بدهید. کسانی که خودم می‌شناسم همیشه نان می‌گیرند و می‌روند. چه خودم باشم چه نباشم به کارگران هم گفته‌ام خانم فلانی آمد سه تا نان بده پولش را داده به من. به کارگران نمی‌گوییم مردم پول نمی‌دهند، خجالت‌زده می‌شوند. یک وقتی جوانی می‌کنند و به رویشان می‌زنند، بداست.»

«رضا بهاءالدینی»، از دیگر نانواهای منطقه و پدر شهید از مُهری حرف می‌زند که عده‌ای از خیران و نانواها ساخته‌اند و در نانوایی‌ها حکم پول را دارد: «بعضی‌ها مراجعه می‌کنند که صلواتی نان بگیرند و می‌گیرند. یک مهر هم ساخته‌ایم که دست تعدادی از خانواده‌هاست که یتیم دارند یا از نظر اقتصادی ضعیف هستند، آنها می‌توانند با این مهر از نانوایی‌ها نان بگیرند، غیر از نان، می‌توانند از تعدادی از مغازه‌ها روغن و برنج و خواروبار بگیرند و هزینه‌ها را جمعی از خیرین حساب‌می‌کنند.»

جلسه دیروز نانوایان تهران با حرف‌های دیگری ادامه پیدا کرد. نانوایان از مساجدی گفتند که در برخی محله‌ها ۱۰۰ خانواده را سرپرستی می‌کنند. آنها از خیرانی گفتند که مخصوصا این روزها، نان یک روز، یک تنور یا چند تنور را نذر می‌کنند و صلواتی به مردم می‌دهند و دست آخر هم گفتند که آماده‌اند برای این که در یک حرکت جمعی، طوری عمل کنند تا خانه‌ای بی‌نان و سفره‌ای خالی نماند. همان‌طور که به گفته خودشان سال‌هاست که این راه را رفته‌اند و این بخشی از زندگی آنهاست، بخشی از فرهنگ آنها و شاید بخشی از فرهنگ منش مردم در جنوب شهر تهران، آنها که شبیه خودشان هستند.

روز که به میانه رسید، نشست نانواها هم تمام شد. «لباس سفیدها» رفتند پشت تنورهای داغ تا نان بپزند، نان ظهر و نانِ شب، نانِ افطاری رمضان برای سفره‌هایی که چند ساعت دیگر، وقتی اذان مغرب را بگویند در خانه‌ها باز می‌شود و مبادا که خالی باشد؛ «خاک بر سر ما اگر خالی باشد...» پیرمرد این را که گفت دستی به موهای سفیدش کشید، چیزی در نگاهش لرزید و همین‌طور که می‌رفت، بلند بلند می‌گفت: «فکر می‌کردم فقط همین چند نفرند که ندارند پول نان بدهند... می‌گویند ۲۰۰هزار نفرند... خاک بر سر ما که ۲۰۰هزار نفر در این شهر گشنه باشد... ای خدا به خداوندی‌ات من نمی‌دانستم... این دیگر نان نیست... این دیگر...»

کاری نداریم که مالِ محله ما نیستند فقیر باشند، بی‌سرپرست باشند، بچه‌دار باشند نان می‌دهیم، چاره نداریم؟ نانوا هستیم، نانوا هم زحمتکش است و هم منت‌کش. مردم از روزگار که می‌کشند، از نانوا هم بکشند؟

او می‌رفت و موهایی پای تنور نانوایی سپید کرده بود و قدم‌هایش تند و کند می‌شد؛ چونان انسانی حیران که باور نکرده بود آنچه به گوش شنیده بود از نان، از غمِ نان.

خبر

نرخ جدید ورودیه کاخ‌موزه‌های تهران اعلام شد

نرخ جدید ورودیه کاخ‌موزه‌های تهران اعلام شد، نرخ ورودیه دو مجموعه فرهنگی – تاریخی نیاوران و سعدآباد به استناد تصویب‌نامه هیأت وزیران افزایش یافت.

محمدرضا کارگر مدیرکل امور موزه‌ها و اموال منقول فرهنگی -تاریخی با اعلام این مطلب گفت: به استناد تصویب‌نامه هیأت وزیران در تاریخ ۱۳ آذرماه سال ۹۱ و با توجه به برنامه‌ریزی‌ها و کارشناسی‌های صورت گرفته مبنی بر سطح‌بندی موزه‌ها، بناها و محوطه‌های تحت پوشش سازمان، نرخ جدید ورودی به دو مجموعه فرهنگی - تاریخی تهران افزایش یافت.

کارگر با بیان این که نرخ ورودی برای بازدیدکنندگان داخلی و خارجی متفاوت است، یادآور شد: بازدیدکنندگان داخلی برای ورود به این دو مجموعه باید مبلغ ۲۰هزار ریال پرداخت کنند و برای بازدید از هر کدام از موزه‌ها و کاخ‌موزه‌های این مجموعه‌ها مبلغ ۱۵هزار ریال بپردازند. مدیرکل موزه‌ها و اموال منقول تاریخی ادامه داد: مبلغ ورودی برای بازدیدکنندگان خارجی ۱۵۰هزار ریال است و همچنین برای بازدید از هر کدام از موزه‌ها و کاخ‌موزه‌ها به صورت جداگانه باید مبلغ ۱۰۰هزار ریال پرداخت کنند.

او افزود: دستورالعمل تعیین نرخ ورودی دو مجموعه فرهنگی – تاریخی سعدآباد و نیاوران ابلاغ شده است و روسای این مجموعه‌ها باید از یکم تیر امسال نسبت به اجرای نرخ جدید اقدام کنند

روی خط خبر

ساخت ۳۵ واحد مسکونی بدون پروانه در منطقه یک

ایسنا| عضو هیأت‌رئیسه شورای اسلامی شهر تهران گفت: مالکان ۳۵ واحد مسکونی در نواحی مختلف منطقه یک بدون اخذ پروانه اقدام به ساخت‌وساز کرده‌اند.

ابوالفضل قناعتی درباره تخلفات به وجود آمده در منطقه یک افزود: بنا بر قانون ساخت‌وساز در شهر تهران، هیچ پروژه و ساختمانی حق ندارد پیش از اخذ پروانه ساخت، شروع به فعالیت کند، این درحالی است که هم‌اکنون ۳۵ پرونده با مالکیت‌های شخصی در نواحی مختلف منطقه یک مانند اقدسیه و کاشانک شناسایی شده است که بدون مجوز، اقدام به ساخت‌وساز کرده‌اند.

او با بیان این که تعدادی از واحدهای مسکونی مبالغی برای اخذ مجوز واریز کرده‌اند، اما پروانه کسب نکرده‌اند، گفت: در نامه‌هایی که فی مابین مالکان و مسئولان شهرسازی رد و بدل شده است، به مالکان تأکید شده که حق هیچ‌گونه فعالیت را ندارند و متاسفانه برخی از مالکان اقدام به گودبرداری و تخریب کرده‌اند و حتی برخی هم تا ۵۰درصد ساختمان خود را ساخته‌اند و البته مواردی هم در مرحله نهایی ساخت هستند. به یقین این خلاف مقررات شهرسازی و قوانین شورای شهر و شهرداری است.

قناعتی با بیان این که دو هفته پیش به شهرداری در شورای شهر در این خصوص تذکر داده‌ایم، تصریح کرد: در این زمینه تذکر کتبی نیز به شهرداری منطقه ارایه کرده‌ایم ولی شهرداری هنوز پاسخی نداده‌است.

عضو هیأت‌رئیسه شورای اسلامی شهر تهران با اشاره به این که در سامانه شهرسازی اطلاعات این ساختمان‌ها اخذ شده است و هیچ‌کدام مجوز و پروانه ساخت نداشته‌اند، گفت: با این وجود موضوع باید در شورایعالی معماری و شهرسازی مطرح شود و جای سوال دارد که چرا شهردار منطقه یک، مانع ساخت ۳۵ واحد مسکونی بدون مجوز نشده است؟ براساس این گزارش، پیگیری ایسنا برای مصاحبه با مسئولان شهرداری منطقه یک درباره این موضوع تا این لحظه به نتیجه نرسیده و پیگیری‌ها ادامه دارد.

رئیس سازمان بهزیستی کشور خبر داد:

پرداخت «حداقل حقوق» به معلولان بیکار

ایسنا| براساس برنامه جامع حمایت از حقوق معلولان، دولت سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی را مکلف کرده است تا پرداخت حداقل حقوق و دستمزد به معلولان فاقد شغل و ناتوان از انجام کار را به‌عنوان مستمری در بودجه سنواتی بهزیستی لحاظ کند.

انوشیروان محسنی‌بندپی، رئیس سازمان بهزیستی کشور با اعلام این مطلب گفت: ماه گذشته برنامه جامع حمایت از معلولان در هیأت وزیران مصوب شد و در بسیاری موارد حقوق همه‌جانبه معلولان مورد توجه قرار گرفت. بسترسازی مناسب برای اشتغال، حمایت‌های حقوقی‌وقضایی، حمایت‌های بیمه‌ای‌وتوانبخشی و تشکیل شورایعالی هماهنگی معلولان از جمله بندهای این برنامه‌است.

او افزود: امیدواریم با توجه به آمادگی سازمان بهزیستی و سایر دستگاه‌های ذیربط، برنامه جامع که مطالبه ۱۳ ساله معلولان بود، عملیاتی شود.

رئیس سازمان بهزیستی کشور در ادامه با بیان این که پرداخت مستمری به معلولان فاقد شغل و ناتوان از انجام کار در این برنامه مصوب دیده شده است، گفت: سازمان مدیریت مکلف شده است که اعتبار لازم را که معادل حداقل حقوق و دستمزد برای هر فرد می‌شود را در بودجه سنواتی ببیند. بر این اساس حدود ۱۰ درصد معلولان مشمول این قانون می‌شوند.

محسنی بندپی همچنین درباره سازوکار بیمه‌ای حمایت از معلولان گفت: وزارت رفاه مکلف است نسبت به بیمه معلولان اقدام کند. این بیمه باید هم شامل بیمه پایه درمان و بیمه تکمیلی برای پوشش امور توانبخشی باشد.

او آمار معلولان کشور را به این شرح اعلام کرد: براساس آمار رسمی سازمان بهزیستی ۴۳۰هزار معلول ساکن در روستاها و بیش از ۷۰۰هزار معلول ساکن در شهرها داریم که نیازمند خدمات ویژه حمایتی، تخصصی، آموزشی و توانبخشی هستند و سازمان بهزیستی برای ارایه خدمات تخصصی به این قشر با توجه به روش‌های نوین توانبخشی مبتنی بر جامعه مشغول برنامه‌ریزی‌های جدید است.